

-επηρεασμένης επιστημονικής επιθεωρησίας. καθώς
ενδόνυκτος ήταν τότε μεταναστεύοντα ρωτήγανταρχαρά στην
εκείνη περίοδον παρατηρούσας την ίδιαν νοτιοτελείαν
της Σπιτζέργης, ο ίδιος αποτελείται από την ίδιαν
ΓΕΩΛΟΓΙΚΑ.—Τὸ περὶ τῶν παγῶν τῆς Σπιτζέργης ἐπόμενα τοῦ κ.
Charles Rabot.—ΦΥΤΟΛΟΓΙΚΑ.—Νέας ἀνακοινώσεις τοῦ κ. de M.
Lévi.—ΧΡΟΝΙΚΑ.—Καιανύλωσις καφές τεῖνα πασχάδων.—Τὸ βαθύς
τῶν διαβατῶν καὶ τῶν θαλασσῶν.—Ἐπιλογὴ τοῦ μέντηνεμάτου εἰς τὴν
επωλήσεων.

Συνεχίζοντες προσβαίνομεν σήμερον εἰς τὴν ἀναγραφὴν τῶν λεπτομερειῶν τῶν ἑκτιθεμένων ἐν τῷ περὶ τῶν παγῶν τῆς Σπιτζέργης ὑπομνήματι τοῦ κ. Ch. Rabot, περὶ ὧν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἐλέγονται τὰ δέοντα ἐν πίγουμένῳ τῆς «Ἐδδομαδιαίας Ἐπιθεωρήσεως» φύλλῳ¹. Ο. κ. Rabot σημειοῦται γενικῶς ἐν τῷ ὑπομνήματι τούτῳ ὅτι ἐν τοῖς διαφόροις τούτοις δύκοις τὸ παγετῶδες φαινόμενον δὲν παρουσιάζεται μετὰ τῆς αὐτῆς ἐνεργείας, ὅτι δὲ τοῦτο, ισχυρότατον δὲν ἐπὶ τῆς ἀνάτολικῆς ἀκτῆς καὶ ἀσθενέστατον ἐπὶ τῆς δυτικῆς, παρέχει πάμιν διανέδησθενός τούτων τῆς Σπιτζέργης, ὡς καὶ ἀπαντεῖς οἱ τῆς Σπιτζέργης, ἔχει κλισίν ἀνεπάσθιτον, εἰς μῆκος δὲ τὸ διάστημα τούτων διαδίκεται ὑπὸ βαθείων ρωγμῶν. Πέραν τῆς θέσεως ταῦτης αἱ ρωγμαὶ ἀφανίζονται ὑπὸ στρῶμα κεκρυσταλλωμένης κιόνος.

Περὶ δὲ τοῦ δευτέρου παγῶνος ἀνογράφει ὅτι ἔχει τὴν διάφων διάφορον τοῦ πρώτου διότι οὐδεμία ἐπ’ αὐτοῦ ὑπάρχει ρωγμός, ἀλλ’ ἀντὶ τούτων ἀπαντᾶ δίκτυον μικρῶν διαργών πλήρων ρέοντος ὑδατος, κατατεμνούσῶν τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ εἰς μαστοειδῆς μικρὰς νήσους, οὕτω δὲ τὸ διάστημα τοῦ παγῶνος τούτου παρουσιάζει τὴν καὶ εἰς ἑτερα ἐν ταῖς βορειαῖς χώραις ἀπαντῶντα ρεύματα πάγου τοιμάζουσαν ἀνώμαλον δίχυν (aspect moussonné).

Μετά τινας δὲ σημειώσεις περὶ τῶν διαστάσεων τῶν πρότυ πετώπου καὶ κατὰ τὰ πλευρά τοῦ Ἀνατολικοῦ παγῶνος μυστηρεύεσσεν ἐκ λίθων καὶ συντριμμάτων βράχων (moraine), τίνα παρασύρουσιν ἐν γένει οἱ παγῶνες κατὰ τὴν πρόστιν τὰ πρόσωπα κίνησιν αὐτῶν, διαστάσεων, αἵτινες εὑρέθησαν πολλῷ ὑποδεέστεραι τῶν εἰς τοὺς παγῶνας τῶν Ἀλπεων παρατηρηθειῶν, καὶ τὸν ἀναγραφὴν τῶν διάρρηξες τοῦ πρώτου παγῶνος ἀποσπαθέντων μικρῶν πλωτῶν πάγων (πλάτους 7—8 μ. καὶ ὕψους 1 περίπου μέτρου ἀπὸ τῆς ἐπιφάνειας τῆς θαλάσσης), οἵτινες ἐσχηματίσθησαν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἐξερευνητοῦ κατὰ τὴν ἐν τῷ δρόμῳ τῆς Ἀναζητήσεως διαμονὴν αὐτοῦ, δ. κ. Rabot προσβαίνει εἰς τὴν ἀναγραφὴν τῆς ὑπ’ αὐτοῦ βεβαιωθείσης μεταβόλης τοῦ μῆκος τῶν παγῶν τῆς Σπιτζέργης, ὡμοίας τῆς παρατηρηθείσης εἰς τοὺς παγῶνας τῶν Ἀλπεων, περὶ οὓς ἀναφέρει ἐπὶ λέξει τάδε :

«Οἱ παγῶνες τῆς Σπιτζέργης, ὡς καὶ οἱ τῶν Ἀλπεων, ὑψίστανται μεταβολὰς μῆκος. Ἔπι τινα ἔτη τὸ μέτωπον αὐτῶν προεξέρχει τῆς θαλάσσης ἢ τὸν πέριξ γαιῶν, ἀποσυρόμενον εἴτα καὶ ἀποκαλύπτον ἀμμώδεις αἰγιαλούς. Αἱ αἵτινες τῶν κυμάγεων τούτων εἶναι ἀκόμη ἄγνωστοι, οὐ δὲ ἀποκαλύψις τοῦ μυστηρίου τούτου γεννήσεται μόνον μετὰ μακρὰν δειράν παρατηρησεων ἐκτελουμένων εἰς τὰ διάφορα τῆς γῆς σημεῖα.

Διὰ τὸ εἶδος τούτο τῶν ἐργασιῶν, οὐ δριμός τῆς Ἀναζητήσεως εἶνε θέσις κλασική. Πολλαὶ τῶν ἐπισκε-

1) Βλέπε ἀριθμ. 47, ἐν σελ. 934, στήλ. 2x.

φθειρών τὸν ὄγμον τούτον ἐπιστημονικῶν ἀποστολῶν προσδιώρισαν τὴν θέσιν τοῦ μετώπου τοῦ Ἀνατολικοῦ παγῶνος, αἱ δὲ παρατηρήσεις αὐτῶν ἐπιτρέπουσι σύμεστον ὡν γράφει τὸν πεντακόντατον τοῦ πάγου.

Ἡ θεμελιώδης βάσις τούτου είναι ὁ ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἀναζήτησεως χαρακθεὶς τῷ 1838 κάρτης τοῦ ὄγμου. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ὁ Ἀνατολικὸς παγῶν εὑρίσκετο εἰς προϊόδον πλημμυράς. Ὁ παγῶν προέβαλε δεξιόθεν κατὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ ὄγμου δι’ εὐρείας προεξοχῆς, ἢ ἐπιφάνεια αὐτοῦ ἐκαλύπτετο ὑπὸ ὅξεων ταμακίων πάγου, ἀπὸ δὲ τοῦ ἐν τῇ θαλάσσῃ θεραπεύμαντος μετώπου αὐτοῦ ἀπεσπάντο κατὰ πᾶσαν στιγμὴν πελάρων δύκοι. Τπηργχε τότε συρροὺς πάγου προερχομένους ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων χωρῶν.

Τῷ 1873, ὁ κ. A. E. Nordenskiöld ἐσπειρώσε, ὅπισθιον ποιῶν τοῦ παγῶνος, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἔθερεν εἰσέτι οὔτος ὁξείας προεξοχάς.

Τῷ 1882, κατὰ τὸ πρῶτον μου εἰς Σπιτζέργην ταξιδίον, αἱ βελόναι εἶχον ἐξαφανισθεῖ καὶ ὁ παγῶν ἦτο ὥστε ἐψήσατον συνιζητῶς.

Τῷ 1890, ὁ κ. Björling, μέλος τῆς ὑπὸ τοῦ κυρίου Gustaf Nordenskiöld διευθυνομένης ἀποστολῆς, ἐβεβαίωσε διὰ τίνος τοπογραφικοῦ σχεδιαγράμματος ὅτι ὁ Ἀνατολικὸς παγῶν ὑπεκρίνετον ἀπὸ τοῦ 1838 κατὰ 2 περίπου κιλομέτρων. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὑπισθικωροτικὴ κίνησις πῦξησεν ἐκτοτε, κατὰ δὲ τὰς ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Μάγκης τῷ 1892 γενομένας μετρήσεις, τὸ μετώπον αὐτοῦ εὐς ἴσκετο 300 μέτρα ὄπισθεν τοῦ τοῦ 1890.

Αἱ μεταβολαὶ τοῦ μήκους τῶν παγῶνων τῆς Σπιτζέργης εἶναι ἐνίστε ταχύταται. Οὕτω, τὸν κειμῶνα τοῦ 1860—1861, ρεῦμα πάγου τέως ἀκαγυτοῦν ἐπλήρωσεν ὄγμον κείμενον ἐπὶ τῆς βορείου ἀκτῆς τῆς Van Mijenbay, εἰς προγενεστέραν δὲ ἐποχὴν τὸ αὐτὸ φαινόμενον προσήκουν ἐν τῷ Hornsund.

Ἐνῷ δὲ οἱ παγῶνες τοῦ ὄγμου τῆς Ἀναζητήσεως ὑπεκρίνονται, εἰς ἕτερα μέρη τῆς νήσου ἐβεβαιοῦτο τούναντίρου ἐπιμήκυνθις τῶν ἐκ πάγου φευμάτων.

Περὶ τὸ 1860, οἱ παγῶνες τῆς Σπιτζέργης φαίνονται ὑποστάντες ὑπερχείλισιν συμπτίτουσαν πρὸς τὴν κατὰ τὴν αὐτὸν ἐποχὴν συμβάσαν εἰς τοὺς τῶν "Αλπεων. Τὴν ἐποχὴν ταύτην, κατὰ τὸν Lamont, ὁ ὄγμος τῆς Ginevra (Storfjord) κατελήφθη ὑπὸ παγῶνος, ἔτερον δὲ ρεῦμα πάγου συνήνωσε μετὰ τῆς ἀπειρούς τὴν γῆσδον τῶν Θαλασσίων "Ιππων (Ile des Morses),

Ταῦτα ἐν περιλήψει, τὰ ἐν τῇ ἀξιολόγῳ πραγματείᾳ τοῦ κ. Rabot περὶ τῶν παγῶνων τῆς Σπιτζέργης ἀναγραφόμενα, ἀποτελοῦντα, ὡς εἰκός, Ἑνα τῶν συμαντικῶν λίθων, οὓς κρομμιοποιήσει βεβαίως ἐν δέοντι ἢ γεωτέρῳ Γεωλογίᾳ τρόδος οἰκοδόμησιν τοῦ διὰ τῶν ἀτρύτων πόνων καὶ μόχθων τῶν ἐνθουσιωδῶν αὐτῆς ἐραστῶν ἰδιουθισμόνου μεγαλοπρεποῦς αὐτῆς μεγάρου.

Ἐπανερχόμενοι, εἰς δόσα ἐν προγονούμενῳ φύλλῳ τῆς «Ἐδδομαδιαῖς Ἐπιθεωρήσεως» ἐγράψαμεν περὶ τῆς διὰ τοῦ πετρελαῖου θεραπείας τῆς ξηροφυλλίας τῆς ἀμπέλου ὑπὸ τοῦ κ. de Mely, σημειούμεθα διτι καὶ κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 30)11 σεπτεμβρίου ἐ. ἐ.

τῆς ἣ Ηαριστοῖς Ἀκαδημίας τὸν ἐπιστημόν ὁ κ. de Mely παρουσίασε κλέδους ἀποτυμθέντας ἀπὸ κλημάτων ἀμπέλου προσθετικῶν. ὑπὸ τῆς ξηροφυλλίας καὶ θεραπευθέντων διὰ τῆς περιγραφείσης μεθόδου, πτοι διὰ τύρφης βεβρεγμένης διὰ πετρελαῖου. Οἱ κλέδοι οὗτοι είναι μεγάλων διαστάσεων καὶ εὐρωστότατοι. Κατὰ τὰς τελευταῖς αὐτοῦ μελέτας ὁ κ. de Mely ἐνησχολήθη τοῖς εἰς τὸν ὄρισμὸν τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀμπέλου πετρελαῖου εἰς τὸν ὄρισμὸν τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀμπέλου πετρελαῖου εἰς τὸν δοκιμῶν τούτων είναι ὅτι τὸ πετρελαῖον είναι ὀλοσχεδῶς ἀβλαβές. Νέα πειράματα πρὸς δοκιμὴν τῆς θεραπευτικῆς μεθόδου τοῦ κ. de Mely γενήσονται προσεχῶς ἐν Καμπανίᾳ (Champagne), ἵνα αἱ συνθῆκαι τῆς ἀναπτύξεως τῆς ἀμπέλου είναι κατὰ τι διάφοροι τῶν τῆς κεντρικῆς Γαλλίας.

ΧΡΟΝΙΚΑ. — Σημαντικῶς τῆς ἡμέρης κατὰ τὰς τελευταῖς δεκαετηρίδαις ἡ θλικὴ κατανάλωσις τοῦ καρφίτη. Καὶ δύο μὲν ἀφορᾶ τὴν ἀπόλυτον αὐξησην, τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ πασῶν τῶν γωσῶν κατέχουσιν αἱ Ήνωμ. Πολιτείαι, ἐπονται δὲ ταύταις ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἀγγλία. Κατηγαλώθησαν δὲ κατὰ μέσον ὅρον κατὰ τὰς περιόδους 1875—1879, 1880—1884 καὶ 1885—1889, ἐν μὲν ταῖς Ήνωμέναις Πολιτείαις : 1 811 460, 2 465 812 καὶ 2 268 082 ἑκατογγιλιόρχυμα (quintaux métériaux). ἐν Γερμανίᾳ : 1.009 020, 1 109 070 καὶ 1 142 630 ἑκτγγ. ἐν Ἀγγλίᾳ δὲ 147 800, 143 427 καὶ 138309 ἑκτγγ. Ἐν τούτοις ἀπὸ τοῦ 1885—1886, ἡ σχετικὴ κατανάλωσις ἐλαττοῦται, ἥτις ἡ αὔξησις τῶν καταναλιστομένου ποσοῦ διείλεται μόνον εἰς τὴν αὐξησην τοῦ πληθυσμοῦ τῶν τριῶν τούτων γωσῶν, τοῦ διπλανούμενου ὅρον, ἐκάλεστον τῶν κατοίκων ποσοῦ ἐλαττωθέντος. Ἐν Ἀγγλίᾳ μάλιστα καὶ αὐτὴ ἡ ἀπόλυτος κατανάλωσις ἐλαττώθη, ὡς τοῦτο δηλοῦται ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναγραφομένων ἀριθμῶν. Ἡ δὲ κατὰ τὴν περίοδον 1886—1890 κατ' ἀτομον κατανάλωσις τοῦ καρφίτη εἴναι ταῖς τρισὶ ταύταις γωσαῖς ἀντιστοιχεῖ πρὸς τοὺς ἀριθμοὺς : 2.38, 3.79 καὶ 0.364 γγ.

Τούναντίον, μεγάλως τῆς ἡ κατανάλωσις τοῦ τείου. Οὕτω κατὰ τὰς περιόδους 1876—1880, 1880—1884 καὶ 1885—1890, τὰ καταναλώθεντα ποσὰ τοῦ τείου ἐν Ἀγγλίᾳ μὲν ἀνήλθον εἰς 721 072, 752 888 καὶ 831 515 ἑκτγγ. (ἀντιστοιχοῦντα πρὸς 2.072, 2 134 καὶ 2.243 γγ. κατ' ἀτομον) ἐν ταῖς Ήνωμέναις Πολιτείαις εἰς 325 404, 319 939 καὶ 374 991 ἑκτγγ. (ἀντιστοιχοῦντα πρὸς 0.644, 0.600 καὶ 0.430 κατ' ἀτομον), ἐν Γερμανίᾳ δὲ ἀνήλθον εἰς 13 920, 25 640 καὶ 19 120 ἑκτγγ. (ἀντιστοιχοῦντα πρὸς 0.034, 0.030 καὶ 0.040 γγ. κατ' ἀτομον).

Ἐπίσης ἡ αὔξησις τοῦ καταναλιστομένου σαχχάρου εἴναι σημαντικὴ καὶ εἰς τὰς τρεῖς ταύταις γωσαῖς καὶ σεβόνται εἰς πάσας τὰς λοιπὰς, πλὴν τῆς Γαλλίας, εἰς ἣν κατηγαλώθη ἐλασσον ποσὸν αὐτῆς κατὰ τὴν περίοδον 1885—1889 ἡ κατὰ τὴν περίοδον 1880—1884. Οὕτω κατὰ τὴν στατιστικὴν τοῦ Juraschek ἡ κατ' ἀτομον κατανάλωσις τοῦ σαχχάρου κατὰ τὰς περιόδους 1870—1874, 1875—1879, 1880—1884 καὶ 1885—1887, ἐν μὲν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ ἐκφράζεται ὑπὸ τῶν ἀριθμῶν : 22.6, 26.4, 31.3 καὶ 32.6 γγ. ἐν ταῖς Ήνωμέναις Πολιτείαις ὑπὸ τῶν ἀριθμῶν : 17.6, 16.8, 21.8 καὶ 22.45 γγ. ἐν Γερμανίᾳ δὲ ὑπὸ τῶν ἀριθμῶν : 6.4, 6.4, 7.8 γγιογράμμων.

Ο κα Supan θηλημάτευσεν ἐν τῷ *Mittheilungen τοῦ Re-*
termann (1892) ἀξιόλογον μελέτην ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ἔτη 1883
—1890 γεννημάτων μετρήσεων τοῦ βιβλίους σημείων τινῶν τῶν ὁ-
κεανῶν καὶ τῶν θαλασσῶν, εἴς ἣς ἀποτελέσμαν τὸν ἐπόμενον
πίνακα:

	πλάτος	μῆκος (1)	βάθος
Αἰτλαντικὸς θάρειος	49° 39' B.	660 26' Δ.	8341 μ.
Αἰτλαντικὸς νότιος	0 11 N.	18 15 Δ.	7370 »
Βόρειος θάλασσα	58 12 B.	9 30 A.	808 »
Βαλτικὴ	58 37 B.	18 30 Δ.	427 »
Μεσόγειος	35 45 B.	21 46 Δ.	4400 »
Εζείνιος	42 55 B.	33 18 A.	2618 »
Αντιλλικὴ θάλασσα	19 — B.	81 10 Δ.	6269 »
Ινδικὸς Ωκεανὸς	11 22 N.	116 50 A.	6205 »
Ειρηνικὸς θάρειος	44 55 B.	152 26 A.	8515 »
Ειρηνικὸς νότιος	17 4 N.	172 14 Δ.	8284 »
Βερίγγειος θάλασσα	54 30 B.	175 32 Δ.	3926 »
Ιαπωνικὴ θάλασσα	38 30 B.	135 — A.	3000 »
Σινικὴ θάλασσα	17 15 B.	118 50 A.	4298 »
Βρ. παγωμένη θάλασσα	78 5 B.	2 30 Δ.	4846 »
Νότ. παγωμένη θάλασσα	62 26 N.	95 44 A.	3612 »

Περίεργα πειράματα σχετικὰ πρὸς τὴν ἐπιφρόην τοῦ σίνοπνεύματος ἐπὶ τῆς ἐπωάσεως τῶν πτηνῶν ἐξετέλεσθησαν ἐπίστιτος ὑπὸ τοῦ κ. Ch. Feré. Ἐκθέτας οὐτὸς εἰς τοὺς ἄτμους τοῦ ἀ-
μυγοῦς σίνοπνεύματος (*alcool absolu*) ἐπὶ γρόνον κυματινούμενον μεταξὺ 26 καὶ 48 ὡρῶν ὡς ὅρνιθες ἐν ἐπωάσει, ἐδεῖχνισθη ὅτι ἐπήρχετο ἐντεῦθεν μεγάλη τῆς ἀναπτυξεώς τῶν ἐν τοῖς ὡς ὁρνιθίων ἀναστολὴ, ὅτι δὲ συνεπειὰ ταύτης πολύτερη μετατρέπεται.

Ἀνάλογα πρὸς τὰ γεγονότα ταῦτα δυνατὸν νὰ θεωρήθῃ αἱ πράτη τῆς ἀνθρωπίνης γένει παρατηρούμεναι στειρότεις καὶ οἱ πρώραι τοκετοί, οἵτινες δικαίως ἀποδίδονται εἰς τὴν ἐπιφρόην τοῦ ἀλκοολισμοῦ, ὡς καὶ οἱ εἰς τὴν κυτὴν αἰτίαις ἀποδίδομεναι ἀναστολὴ τῆς ἀναπτυξεώς τῶν ἐμβρύων. Ἐπὶ πλέον δὲ ἐκ τῶν πειραμάτων τούτων ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ σίνοπνευμα δυνατὸν γὰρ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς ἀναπτυξεώς τοῦ ἐμβρύου καὶ κατὰ τὴν ἀπο-
σίαν ἔτι τῶν ἐκ τοῦ γρόνου ἀλκοολισμοῦ τῶν γεννητόρων προεργασίων ἀταξῶν.

ΗΛ. Γ. ΒΑΛΣΑΜΑΚΗΣ.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΘΕΑΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ.—*Η Φαῦστα*, τραγῳδία ἡς πρᾶξις πίνεται ἐπὶ Ιη. μ. Βερνάρδο ἀντ. ΘΕΑΤΡΑ ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ.—*Bac-Bleu*, παιδιά ἡς πρᾶξις τρεῖς, ἐπὸν Αἴτιον *Valenciennes*, — *Ιηδαμία* ταῖς μελόδομαις εἰς πρᾶξις δύο, ἐπὸν Β. Νο 1 μέτων Π. Maréchal.—*ΧΡΟΝΙΚΑ*.

Ἔλιος ἐν τῷ σκότει τῶν ἀνιαρῶν καιμειδυλλιών λεγομένων, σασις κατάψυτος καλλονῶν, ἐμπλεως δρόσου, ἐγένετο ἡ Φαῦστα, ἡ νέα τραγῳδία τοῦ ποιητοῦ τῆς Μερόπης, τῆς ποικιλίας τῶν χωρατῶν, πλὴν τοῦ λευκοῦ, ἐξ ὧν οὐδαμῶς ἀποκλείεται τὸ κυανοῦν. Ό δέ σοφὸς *Littré*, ἀποδεχόμενος ὅτι «ἡ φράσις *bac-bleu* προϊδλθεν ἔξι Ἀγγλίας (*blue-stocking*) ἐπάγεται ὡς ἔξηγησιν τονος πραγματείας τοῦ Ἀλφόνδου *Esquiroς* «περὶ

γράφουσιν αἱ ἀθηναῖαι ἐφημερίδες, τοῦ κ. Βερναρδάκη ὑπῆρχε πλήρης πλήρης, οὐδεὶς δὲ θεωρεῖ τὸν τάριχον τοῦ κρατιστοῦ τῶν νεωτέρων μίαν τραγικῶν. Καὶ ἡ ἐκπέλεσις ἔξοχος· ἡ ὑποδυσμάτην τὸ στρωταγωνιστοῦ πρόσωπον, τὴν Φαῦσταν, δεδποιινίς Άικ. Βεσώνη, «ἀνεδειχθεὶς γράφει τὸ *"Αστυ"*, καλλιτέχνης, ἐφάμιλλος πρὸς σιανδήποτε εὔρωπαιαν τραγῳδόν. Ἀπλγγειλε τοὺς στίχους μετ' εὐκαμψίας φωνῆς ἐξαιρέτους. Ἐπηρούσεν ἐν τοῖς λάμβοις ὀλονταύτων τὸν χρωματισμόν. Ήδωκε δὲ εἰς τὸν πιθοποιιαν της τίνη δύναμιν τραγῳδοῦ ἔξοχον. Υπῆρχεν ἡ πρώτης τῆς ἐσπεράδας. Ο ποιητής, ὃτινι στέφανοι ἐπι δάφνης πορφυρέχθησαν, ἐπανειλημένως ἐκλήθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς, σὺν αὐτῷ δὲ, ἡ καὶ μόνη, καὶ ἡ δεδποιινίς Άικ. Βεσώνη τὸν μέσφερόν τοῦν ενθουσιασμοῦ καὶ χαροκροτημάτων».

Ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τῆς πραγῳδίας τοῦ κ. Βερναρδάκη μίαν παρα τικον ἐκριθη ὑπερτέρα τῆς Μερόπης, δῆ σού λαβωμεν ἀνάλυσιν αὐτῆς, ἐκφάζομεν καὶ τὴν ἡμετέραν καρδιὰν ἐπὶ τῷ ἑκτάκτῳ θεατρικῷ γεγονότι, ὅπερ οὐδαμῶς διέβειε τὰς προσδοκίας, ἃς διετυπώδαμεν ἐν προτέρᾳ ἡμέρᾳ *'Επιθεωρητα*, καρδιάν, μὴν πᾶς ἐφιέμενος τῆς ἀνιψιόσεως τοῦ ἐλληνικοῦ θεάτρου πάντως αἰσθάνεται, μὴν πᾶς κινδύνεος αὐτοῦ θέλει. Ο κ. Βερναρδάκης ἔστιν ἀξιος εὐγνωμοσύνης ἐπὶ τῷ νέῳ αὐτοῦ ἐργῳ.

Βασ-bleu, φράσις κατὰ λέξιν μεταφράζομενη. Κυριαρχεῖ περὶ την ποιητικη μις, σημαίνοντα δύως ἐν τῇ γαλλικῇ γλωσσῃ τὴν περὶ τὰ γράμματα, περὶ τὴν φιλολογίαν ἀσχολουμένην γυναικα, τὴν λογίαν, ἀλλα καὶ ἄμα σχολαστικὴν γυναικα, τὴν τὸ γελοῖον ἐνέχουσαν. Πότες καὶ πότε αἱ δύο αὐται λέξεις ἀλληλαις συνδεδεμέναι τὴν σημασίαν ταύτην ἐλαβον δὲν εἶνε ἀκριδᾶς γνωστόν, ἐφ' ὃ καὶ πολλαὶ φέρονται γνῶμαι. Καὶ ἀλλοι μὲν τὴν φράσιν ἐκ τῆς ἀγγλικῆς *blue stocking* ληφθεῖσαν θεωροῦσι, γελοτοποιοῦσαν δὲ τὴν γυναικα, πῆτις καταλείπουσα τὰ τοῦ οἰκου παριστησιν ἐαυτὴν περὶ τὴν φιλολογίαν ἀσχολουμένην καὶ γράφουσαν περὶ τε ἀθύρματα καὶ στίχων ἐξαμβλωτα, ἀλλοι δὲ ἐκ τῆς Βενετικῆς *Societa della Cetza* τῆς το μέλη περιχρεοῦσηντο νὰ φέρωσι κυανᾶς περικυνημίας. Ετέρα δέ τις γνῶμην ἀν μὴ τὴν ἀληθινή ιστορίαν τῆς φράσεως εξηγεῖ συνέχει δύως τὸ εὐφύες κατ' αὐτὴν αἱ γυναικες συνηθῶς ἔφερον λευκάς περικυνημίας, καθότι αὗται ἀπεδεικνυον τὸ κάλλος τῶν κυνηγῶν αὐτῶν μᾶλλον τῶν ἑτερα φρεουσῶν χρωματα, προετίμων δὲ αὐταῖς μᾶλιστα αἱ καλλιδύροι, αἱ ἀρεσκόμεναι τας κυνῆμας νὰ ἐπιδεικνύωσι κατὰ τὴν γυναικῶν ἀδυναμίαν τοῦ ἐπιδεικνύειν ὅπερ κέκτηνται αὗται καλόν. Επειδὴ δέ ἡ περὶ τὰ γράμματα ἀσχολουμένην οὐ τι σύνηθες, ὡς ἀσύνηθες τὸ φέρειν ἀλλας πλὴν λευκῶν περικυνημίας ἐκληνθεῖσαν αἱ σοφαὶ γυναῖκες bas-bleu, ὡς φέρουσαι ὅχι τας συνηθεις, ἀλλα ἀσυνηθεις, κυανᾶς, περικυνημίας. Σύμερον δύως συνέθη τὸ λευκὸν χρῶμα ὅλως νὰ ἐγκαταλειφθῇ, σύνηθες δέ νὰ ἡ τὸ μέλαν, ἀλλα καὶ τοῦτο ὡς τῆς ἡμέρας συρμὸς τείνει ν' ἀναπληρώσῃ διὰ τῆς ποικιλίας τῶν χωρατῶν, πλὴν τοῦ λευκοῦ, ἐξ ὧν οὐδαμῶς ἀποκλείεται τὸ κυανοῦν. Ό δέ σοφὸς *Littré*, ἀποδεχόμενος ὅτι «ἡ φράσις *bac-bleu* προϊδλθεν ἔξι Ἀγγλίας (*blue-stocking*) ἐπάγεται ὡς ἔξηγησιν τονος πραγματείας τοῦ Ἀλφόνδου *Esquiroς* «περὶ

(1) Ἀπὸ τοῦ μετημοριοῦ τῶν Παρισίων.